

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۲ اپریل ۲۰۲۰

ویروس دروغگوئی و لافزنی ساری تر از کرونا است!

۲

شنبه - ۲۳ حمل ۱۳۹۹ - کابل:

ب- در قسمت قبل بر تعداد نیازمندان دروغین اعلام شده از جانب "امرا لله صالح" مکث کوتاهی داشتیم. نامبرده در همین زمینه و برای آن که از یک جانب مخالفان حاکمیت تمرکزگرایانه و مستبدانه "غنی احمدزی" را نیشی زده باشد و از جانب دیگر اندازه سخاوت و دلسوزی دولت دست نشانده را نسبت به مردم افغانستان نشان دهد، اعلام داشت که دولت به تمام والیان در تمام ولایات صلاحیت داده است تا در مقطع کنونی بدون در نظر داشت مقررات دست و پای گیر به کمک مردم نیازمند شتافته، کمکهای دولت را در اسرع وقت به آنها برساند.

هرچند در ظاهر چنین ادعائی می تواند خوشبینی به وجود آورد، اما با اندکی دقت دیده می شود که این بخش سیاست عملی دولت دست نشانده، عمدتاً جهت تحقق اهداف سیاسی باند "غنی احمدزی" اتخاذ شده است تا کمک به مردم. زیرا: * - با در نظر داشت این که به اساس اعلام پرطمطراق شخص "غنی احمدزی" دولت در کل برای کمک به ولایات ۵۰۰ میلیون افغانی اختصاص داده است. اولاً این پول چیزی بیشتر از هفت و نیم میلیون دالر نمی گردد، یعنی در حالی که دولت دست نشانده ۲ قلم کمک بیش از ۲۵۰ میلیون دالر کمک به مناسبت کرونا از امریکا و اتحادیه اروپا دریافت داشته است (امریکا ۱۰۰ میلیون دالر و اتحادیه اروپا ۱۵۰ میلیون یورو)؛ دادن هفت و نیم میلیون دالر، خودش نه تنها توهین به مردم است، بلکه سرقت آشکار بقیه کمکها نیز می باشد. (حتا اگر در مجرای دیگری به مصرف برسند)

* - با شناختی که از درجه فساد اداری و چور و چپاول در ادارات دولت دست نشانده نزد همه موجود است، و تجارب مشابه نشان داده است این را هم می دانیم که از مجموع ۵۰۰ میلیون افغانی ۵۰ درصد آن از ارگ تا ولایات مفقود می گردد، در چنین صورتی هرگاه بپذیریم که نفوس مجموع ولایات منهای ولایت کابل، تعدادی در حدود ۳۰ میلیون باشند و از آن جمع در شرایط عادی ۶۰ درصد پائینتر از خط فقر زندگانی می نمایند تا چه رسد با بیکاری و تحمل شرایط قرنطینه در خانه حین هجوم ویروس کرونا، دیده می شود که برای مجموع نیازمندان حتا اگر بدون "خورد و برد" هم صورت گیرد- که نمی گیرد- چیزی بیشتر از یک کیلو گندم ناپاک نمی رسد که همین دو روز قبل همکار عزیز پورتال و همشهری عزیزم آقای "نگاه" با نشر عکس خریطه های پلاستیکی حاوی یک کیلو گندم، چنین حکمی را مستند ساخت.

*- از اینهم گذشته ، همه می دانیم که دولت دست نشانده در کل در بحران درونی خود دست و پای می زند، یعنی همزمان با این که "غنی احمدزی" غر می زند و خود را رئیس جمهور قانونی و منتخب افغانستان می داند و به چپ و راست فرمان می دهد و توسن قدرت را جولان می دهد، حریف انتخاباتی اش "عبدالله عبدالمود" جمعی از هم کاسه ها و همقماشانش را به دنبالش کشانیده نه تنها حاکمیت "غنی احمدزی" را نمی پذیرد و خود را رئیس جمهور می داند و خواستار محاکمه و مجازات آنهایی نیز می باشد که "غنی احمدزی" را پیروز اعلام داشته اند، بلکه با تقرر والیان و سایر مقامات اداری برجسته، سخت در تلاش است تا تمامیت دولتی را زیر سؤال ببرد، واضح است که نقش والیان و حمایت آنها از این و یا آن فرد، نقش بزرگی در سگ جنگی احتمالی آینده بازی خواهد نمود.

به عبارت ساده تر، "غنی احمدزی" صلاحیت مصرف صد ها میلیون افغانی را به والیان بدان منظور نداده که آنها به داد مردم نیازمند برسند، بلکه عملاً از کیسه کمکهای بین المللی جهت آسیب دیدگان بحران کرونا، می خواهد والی های ولایات را به نفع خود خریداری نماید. پول و امکانات را در اختیار آنها قرار داده تا بدون حسابدهی مصرف نمایند، یعنی به جیب خود بزنند.

یعنی "امراالله صالح" بادیده درائی کامل دروغ می گوید و می خواهد مصارفی را که جهت تحکیم قدرت "غنی احمدزی" انجام می دهند، کمک به نیازمندان و آنها به صورت مستقیم و با زیر پای کردن "تمرکزگرائی" بشمارد، غافل از این که مردم آنقدر آگاهی سیاسی - طبقاتی دارند که بدانند حاکمیت دروغ می گوید و با دروغهایش به شعور آنها توهین می نماید.

ادامه دارد